

obojživelníků v mokřadu pod Milíčovem oproti stavu před výstavbou, jinak nelze očekávat, že situacilepší další výstavba v lokalitě.

V první řadě odvolací orgán uvádí, že pozemky, na nichž má být samotný obytný soubor realizován, nejsou ani součástí zvláště chráněného území, ani jeho ochranného pásma (jeho se dotkne maximálně úprava retenční nádrže, do níž budou svedeny nekontaminované dešťové vody, a odtoku z nádrže směrem k Milíčovskému rybníku), neleží v přírodním parku, ani na území soustavy Natura 2000. Tyto pozemky bezprostředně navazují na již v současné době realizovanou výstavbu obytného souboru Milíčovský háj – sever, a východní část z nich náleží do starého průmyslové či stavebního areálu. Ačkoliv se přímo na těchto pozemcích vyskytují slepýš křehký a ještěrka obecná, nejedná se o jedinečné a klíčové populace pro přežití těchto druhů ani v rámci území hlavního města Prahy ani v rámci území České republiky. Ostatní druhy silně a kriticky ohrožených živočichů se přímo na pozemcích, kde proběhne výstavba bytových domů nenachází, budou dotčeni pouze nepřímo realizací následných úprav okolí při budování retenční nádrže pro zachycení nekontaminovaných dešťových vod z oblasti bytového komplexu a jejího napojení na stávající systém Milíčovských rybníků a nádrží. Jak z povahy záměru vyplývá, je nepochybné, že ten zásahem do přirozeného vývoje předmětných zvláště chráněných živočichů bude, nicméně zákon o ochraně přírody a krajiny umožňuje ze zákazů uvedených v § 50 povolit výjimku za předpokladů a podmínek uvedených v § 56 zákona.

K jednotlivým bodům v odvoláních pak MŽP uvádí:

Ad. A 1)

MŽP musí konstatovat, že orgánu ochrany přírody nepřísluší posuzovat soulad staveb s územním plánem, s podrobnými regulativy pro výstavbu v území či dokonce posuzovat proces schvalování územního plánu. Pro MŽP i orgán I. stupně je tento dokument jedním z podkladů pro rozhodnutí, jedná se o obecně závazný předpis, který prezentuje veřejný zájem na využití území viz. i rozsudky Nejvyššího správního soudu zn. 1 Ao 1/2006-74 a 9 As 22/2008-45. V rámci územně plánovací činnosti je vždy třeba sladit zájmy hned několika subjektů, samosprávy na rozvoji obce, zájmy jednotlivých vlastníků nemovitostí, zájmy chráněné jednotlivými dotčenými orgány státní správy. Zájem na nové bytové výstavbě lze chápat jako veřejný zájem na uspokojování bytových potřeb stávajících i budoucích obyvatel Prahy, a tedy jako ostatní naléhavý důvod s výrazně převažujícím veřejným zájmem sociálním. Není přitom podstatné resp. zákon v tomto smyslu nerozlišuje, zda bytovou výstavbu provádí obec či soukromý investor.

MŽP souhlasí s tím, že územní plán je plánovacím dokumentem s výhledem na několik let dopředu a neurčuje, že výstavba musí být realizována právě nyní nebo až za deset let, určuje však, které pozemky mají být pro tyto účely využity. Je-li potřeba realizovat výstavbu nyní, a právě soukromý investor by těžko přistoupil ke stavbě takového bytového komplexu, pokud by nebyla poptávka po nových bytech, není důvodu pro odkládání výstavby na pozdější dobu. Pokud by na těchto plochách neměla výstavba vůbec proběhnout, měly být zařazeny jinak než do ploch s užitím čistě obytné, což ostatně mohlo občanské sdružení iniciovat.

Nesporným faktem ve vztahu k územnímu plánu totiž je, že účinně hájit a prosazovat svůj zájem na nezastavení předmětných pozemků nebo na navýšení koeficientu ploch zeleně